

U IME CRNE GORE

VIŠI SUD U PODGORICI, kao drugostepeni krivični, u vijeću sastavljenom od sudija Miljane Pavličević, kao predsjednika vijeća, Branke Bošković i Hasnije Simonović, kao članova vijeća, uz učešće Orović Ivane, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv okrivljenog P. I., zbog krivičnog djela računarska prevara iz čl. 352 st. 1 KZ, odlučujući po žalbi Osnovnog državnog tužilaštva u Podgorici, protiv presude Osnovnog suda u Podgorici, K.br. 845/2012 od 23.10.2012. godine, kao i odgovoru na tu žalbu koji je podnio okrivljeni, u sjednici vijeća održanoj dana 14.02.2013. godine, donio je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba Osnovnog državnog tužilaštva u Podgorici, pa se POTVRĐUJE presuda Osnovnog suda u Podgorici, K.br. 845/2012 od 23.10.2012. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom okrivljeni P. I. oglašen je krivim zbog krivičnog djela računarska prevara iz čl. 352 st. 1 KZ, činjenično bliže opisanog u izreci iste, za čije izvršenje mu je izrečena uslovna osuda, tako što mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 6 mjeseci i istovremeno određeno da se ta kazna neće izvršiti ukoliko okrivljeni u roku od 2 godine po pravosnažnosti presude ne učini novo krivično djelo. Istom presudom okrivljeni je obavezan da sudu naknadi troškove krivičnog postupka.

Protiv te presude žalbu je blagovremeno izjavilo Osnovno državno tužilaštvo u Podgorici, a istu pobija zbog odluke o krivičnoj sankciji, s predlogom da se pobijana presuda preinači, na način što bi se okrivljeni za izvršenje predmetnog krivičnog djela osudio na adekvatnu kaznu zatvora.

Svojim blagovremeno podnijetim odgovorom na žalbu ODT, okrivljeni Pavlović Igor je predložio da se pobijana presuda potvrdi.

Više državno tužilaštvo u Podgorici, u svom izjašnjenju Ktž.br. 205/2013 od 13.02.2013. godine, predložilo je da se uvaži žalba ODT u Podgorici.

Viši sud je u sjednici vijeća, o kojoj stranke nijesu obavještavane, u smislu čl. 460 st. 1 ZKP, razmotrio cjelokupne spise predmeta, ispitao pobijanu presudu i ocijenio navode žalbe i odgovora na žalbu, pa je našao:

- da je žalba neosnovana.

U toku donošenja pobijane presude i u samoj presudi nijesu počinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede Krivičnog zakonika, na čije postojanje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti u smislu čl. 398 st. 1 ZKP. Uostalom, na postojanje istih se ne ukazuje ni izjavljenim pravnim lijekom.

Ispitujući prvostepenu presudu u dijelu odluke o krivičnoj sankciji, po mišljenju ovog suda, prvostepeni sud je saglasno odredbi čl. 42 KZ pravilno i potpuno utvrdio sve okolnosti koje su od uticaja na izbor krivične

sankcije i njenu visinu, pa je u odsustvu otežavajućih ispravno vrednovao značaj i prirodu više olakšavajućih okolnosti na strani okrivljenog P., te je kaznu zatvora odmjerio u trajanju predviđenom posebnim minimumom kazne kojom je zapriječeno izvršenje predmetnog krivičnog djela. Ocjenjujući da su u konkretnom ispunjeni uslovi iz čl. 54 KZ, sud prvog stepena je izvršenje utvrđene kazne zatvora pravilno uslovio budućim ponašanjem okrivljenog u periodu od 2 godine po pravosnažnosti presude, pri tom dajući valjane razloge u smislu čl. 379 st. 8 ZKP. Navedena krivična sankcija - mjera upozorenja, je i po ocjeni ovog suda, primjerena izvršenom krivičnom djelu i okrivljenom kao izvršiocu, te kao takva predstavlja onu mjeru sa kojom će se u svemu postići cilj i svrha izricanja uslovne osude predviđena čl. 52 st. 2 KZ, a u okviru opšte svrhe krivičnih sankcija iz čl. 4 st. 2 KZ. Sledstveno tome, žalbom ODT u Podgorici se bez osnova predlaže izricanje strožije krivične sankcije po vrsti. Činjenica da je P. u različitim fazama postupka mijenjao pojedine navode svoje odbrane ne može se, saglasno čl. 42 st. 1 KZ, cijeniti kao otežavajuća okolnost, imajući u vidu da je pravilima krivičnog postupka omogućeno ostvarenje prava koje je okrivljenom zagarantovano i ustavnim normama - da slobodno izabere način na koji će iznijeti svoje stavove i suprotstaviti ih tvrdnjama tužioca, bez bojazni od negativnih posljedica u slučaju negiranja istih. Navodi odbrane okrivljenog u smislu odredbe čl. 42 st. 1 KZ predstavljaju okolnost koja utiče na odmjeravanje kazne jedino u slučaju priznanja svih tačaka optužbe (što, sa svoje strane, takođe ne dolazi u obzir ukoliko je dokazna građa prikupljena prije priznanja učinioca i nesumnjivo potvrđuje činjenične navode optužbe), u kom slučaju se smatra olakšavajućom. Žalbom se neutemeljeno navodi da su okolnosti koje je sud prvog stepena cijenio "svojevrsne svim licima tog uzrasta", obzirom da je žalilac u dosadašnjem radu sigurno imao priliku da se uvjeri u notornu suprotnost citiranog. Konačno, u krivično-pravnom smislu ne postoje okolnosti koje "spadaju u kategoriju opšteg karaktera", kakvom žalilac ocjenjuje mladost okrivljenog u vrijeme preduzimanja inkriminisane radnje, imajući u vidu da se mjerodavne okolnosti koje se odnose na ličnost učinioca vrednuju u svakom konkretnom slučaju, te bi uopštavanje određenih rezultiralo njihovim obezvrjeđivanjem, u čemu se zakonodavne intencije svakako ne ogledaju.

Sa izloženog, a primjenom čl. 406 ZKP, odlučeno je kao u izreci.

Zapisničar, Predsjednik vijeća - sudija, Orović Ivana, s.r. Miljana Pavličević, s.r.

Odjeljenje sudske prakse

sudija _____